

2017-09-26
Fi2017/02752/S1

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Elisabeth Sheikh
fi.registrator@regeringskansliet.se

Sveriges Byggindustriers yttrande avseende PM "Nya skatteregler för företagssektorn"

Sveriges Byggindustrier är de enskilda byggföretagens bransch- och arbetsgivarorganisation och organiserar ca 3400 bygg-, anläggnings- och specialföretag.

Sveriges Byggindustrier har tagit del av rubricerad remiss och vill framföra nedanstående synpunkter.

Sammanfattning

Sveriges Byggindustrier önskar inledningsvis påtala vikten av att de svenska ränteavdragsbegränsningsreglerna inte medför en konkurrensnackdel för företag som verkar i Sverige. Detta uppnås genom att reglerna utformas på ett sätt som ligger i linje med våra konkurrentländer, vilket motsvarar den miniminivå som anges i direktiv (EU) 2016/1164. Genom det förslag som nu presenterats riskerar svenska företag att drabbas negativt, samtidigt som Skatteverkets möjligheter att förhindra aggressiv skatteplanering minskar. Att se implementeringen av direktiv (EU) 2016/1164 som en förevändning för en generell skattehöjning för företagssektorn kommer sannolikt i förlängningen medföra betydande negativa effekter för företagssektorn i Sverige.

- Sveriges Byggindustrier förordar att ränteavdragsbegränsningsreglerna baseras på en EBITDA-modell. Avdragsutrymmet bör, i linje med direktiv (EU) 2016/1164, uppgå till 30 procent. Det främsta skälet till detta är att företag som verkar i Sverige inte ska missgynnas i förhållande till företag etablerade i konkurrentländer.
- Sveriges Byggindustrier förordar generösa undantagsbestämmelser, framförallt i form av ett betydligt högre gränsbelopp i förenklingsregeln. Beloppsgränsen bör ligga i linje med övriga konkurrentländer, förslagsvis motsvarande 3 miljoner EUR. Det är viktigt att dessa mycket betungande regler inte drabbar onödigt många företag, samt att Skatteverket kan ägna sina resurser åt att förhindra aggressiv skatteplanering.
- Sveriges Byggindustrier anser att möjligheten till "carry forward" av negativt räntenetto bör vara obegränsad. Tidsgränsen på sex år är för kort och riskerar att drabba just byggbranschen hårt. Sveriges Byggindustrier avstyrker också förslaget som innebär att negativt räntenetto faller bort vid ägarförändringar.

- Enligt Sveriges Bygginstrumenter bör ett undantag för långsiktiga infrastrukturprojekt införas. Detta för att inte försvåra eller förhindra genomförandet av nödvändiga infrastrukturprojekt.
- Sveriges Bygginstrumenter ifrågasätter behovet av riktade ränteavdragsbegränsningsregler, och förordar att dessa avskaffas. I den mån riktade regler betraktas som nödvändiga bör helt nya, objektiva och förutsebara, regler införas.
- Sveriges Bygginstrumenter avstyrker förslaget rörande primäravdrag, förslaget baseras på ett märkligt resonemang och innebär ett missgynnande av befintligt bestånd.
- Sveriges Bygginstrumenter välkomnar en sänkning av bolagsskatten. Någon begränsning av möjligheten att nyttja taxerade underskott bör dock inte ske, i så fall förordas istället en succesiv sänkning av bolagsskatten.
- Sveriges Bygginstrumenter befarar att nuvarande förslag kommer ge upphov till betydande negativa konsekvenser för byggandet i Sverige. Det kommer att bli svårare att finansiera projekt, ytterligare ekonomisk risk byggs in i systemet och efterfrågan på byggtjänster kommer sannolikt att minska. Nuvarande förslag innebär också att företagens administrativa börda kommer att öka markant samt att koncerner riskerar att missgynnas.

Generella synpunkter på förslagen

BEPS ("Base Erosion and Profit Shifting Project"), framförallt åtgärd 4 och 2, och även det EU-direktiv ((EU) 2016/1164) som baseras på OECD:s BEPS-arbete syftar till att motverka aggressiv skatteplanering. Sveriges Bygginstrumenter anser att det är angeläget att förhindra förfaranden där avdragsrätten för räntor nyttjas för att uppnå obehöriga skattefördelar, och välkomnar ambitionen att försvåra detta.

Mot bakgrund av att syftet med BEPS, särskilt åtgärd 4, och EU-direktivet är att förhindra skatteundandragande anser Sveriges Bygginstrumenter att primärt fokus ifrån lagstiftarens sida bör ligga på denna uppgift, utan att försvåra eller försämra förutsättningarna för näringslivet i stort. Sveriges Bygginstrumenter ser därför med stor oro på det förslag som presenteras i promemorian. Istället för att öka skattetrycket för företagen generellt bör så generösa regler som möjligt införas, som innebär att exempelvis mindre företag i största möjliga utsträckning hamnar utanför reglernas tillämpningsområde.

Det är också viktigt att analysera företagsklimatet i Sverige utifrån ett internationellt perspektiv. Svenska företag bör inte beläggas med pålagor som innebär att deras konkurrenssituation försämras jämfört med företag i våra närmaste grannländer och andra konkurrentländer. Om vi inför regler som avviker från minimikraven i direktivet finns stor risk att multinationella koncerner väljer att etablera sig i andra länder, dels därför att det finns generösare ränteavdragsbegränsningsregler i andra EU-länder, dels för att det finns en osäkerhet kring det svenska regelverket och vad de svenska särreglerna faktiskt innebär.

Med tanke på hur direktivet är utformat, och hur befintliga ränteavdragsbegränsningsregler ser ut i exempelvis Finland och Tyskland kan det, på goda grunder, antas att många av de övriga EU-länderna kommer att implementera ränteavdragsbegränsningar motsvarande miniminivån i direktivet.

Skulle Sverige välja att implementera mindre generösa regler än grannländer/konkurrentländer kommer detta sannolikt att skada hela näringslivet. Betydligt fler svenska företag kommer också

att omfattas av reglerna, vilket ökar bördan för myndigheter och domstolar. Risken är då att myndigheterna inte har möjlighet att lägga de resurser som krävs för att upptäcka aggressiv skatteplanering.

För att stärka rättssäkerheten för företag som verkar i Sverige, begränsa den administrativa bördan och minimera risken för dubbelbeskattning och tvister bör Sverige således istället ha ambitionen att implementera regler som motsvarar de minimikrav som ställs i direktivet.

Synpunkter på förslaget angående en generell ränteavdragsbegränsningsregel

Val av modell

Sveriges Byggindustrier förordar en EBITDA-modell (alternativ 2) för att beräkna avdragsutrymmet för negativt räntenetto samt att avdragsutrymmet uppgår till 30 procent, dvs en regel som motsvarar huvudregeln i artikel 4.1 i direktiv (EU) 2016/1164. Skälen härför utvecklas nedan.

OECD förordar en EBITDA-modell

I OECD:s rapport Limiting Base Erosion Involving Interest Deductions and Other Financial Payments, Action 4 anges grunderna för, samt ramarna till, de ränteavdragsbegränsningsregler som nu ska implementeras i svensk skattelagstiftning enligt direktiv (EU) 2016/1164.

Gällande definitionen av det resultatmått som används för beräkning av det tillåtna avdragsutrymmet, framför OECD att det är möjligt med ett resultatmått som baserar sig på två olika beräkningar 1) rörelseresultatet före ränta, skatt, avskrivningar och nedskrivningar (EBITDA) eller 2) rörelseresultatet före ränta och skatt (EBIT). EBITDA-modeller är idag i klar majoritet i länder som använder resultatbaserade avdragsregler för ränta. Genom att inkludera avskrivningar och nedskrivningar i beräkningen av rörelseresultatet visar EBITDA företagets förmåga att betala ränta, vilket innebär att de snedvridningar som kan uppstå mellan företag som tillämpar olika avskrivningsregler undviks.

OECD presenterar också en forskningsrapport som visar att avdragsutrymmet i den industriella sektorn (där de kapitalintensiva bolagen finns) blir ungefär 40 procent lägre om avdragsutrymmet baseras på EBIT än på EBITDA. Utifrån resultatet i denna forskningsrapport drar OECD slutsatsen att EBITDA inte enbart undviker snedvridningar mellan företag som tillämpar olika avskrivningar, EBITDA kan potentiellt även gynna de företag som investerar i tillgångar som skrivs av. Mot bakgrund av detta anför OECD att länderna kan ha ett avdragstak baserat på resultatmättet EBIT men att fördelarna med EBITDA överväger den potentiella favoriseringen av kapitalintensiva bolag, varför detta mått företrädesvis bör användas.

EU förordar EBITDA-modell

Direktiv (EU) 2016/1164 innebär att EU:s medlemsstater samordnar genomförandet av vissa av OECD:s åtgärds punkter mot BEPS, bland annat åtgärd 4 om ränteavdragsbegränsningar och åtgärd 2 om hybrider. Direktivet innebär en minsta skyddsnivå för medlemsstaternas bolagsskattebasen, och hindrar inte tillämpningen av exempelvis nationella bestämmelser som syftar till att skydda skattebasen. Direktivets syfte är dock inte att öka neutraliteten mellan finansiering med eget och lånat kapital.

Direktivet anger att det är angeläget att finna gemensamma lösningar på EU-nivå, som är i enlighet med OECD:s BEPS-slutsatser. Detta tolkar Sveriges Byggindustrier som att EU instämmer i de överväganden som OECD gjort avseende modell för att bestämma avdragsutrymmet.

I artikel 4 i direktivet anges också att avdragsutrymmet ska bestämmas utifrån en EBITDA-modell, samt uppgå till maximalt 30 procent. Direktivet nämner även att en modell baserat på EBIT kan tillämpas, om medlemsstaterna så önskar. Huvudprincipen är dock att avdragsutrymmet ska bestämmas med hjälp av EBITDA.

Tyskland – avdragsutrymme baserat på EBITDA

I Tyskland begränsas idag nettoräntebetalningar utifrån ett bestämt avdragsutrymme om 30 procent av företagets EBITDA. Huvudregeln aktualiseras för alla skuldförhållanden oavsett om betalningarna är hänförliga till en intern- eller extern skuld. Om det tillåtna avdragsutrymmet inte utnyttjas till fullo ett år får det utnyttjade utrymmet sparas och utnyttjas under de fem följande åren.

Även om nettoräntorna överstiger det tillåtna avdragsutrymmet kan avdrag medges enligt särskilda undantagsregler. Detta förutsätter emellertid att det aktuella företaget 1) inte ingår i en koncern, 2) att de årliga räntebetalningarna understiger 3 miljoner EUR eller 3) att företaget kan visa att dess skuld i förhållande till eget kapital inte är högre än 2 procent av koncernens dito. Företag som inte tillhör en koncern undantas helt från avdragsbegränsningen, medan företag som uppfyller kraven på skuldsättningsgrad får beräkna avdragsutrymmet utifrån koncernens EBITDA, och högre avdrag medges om koncernens avdragsutrymme är högre än det egna.

Finland – avdragsutrymme baserat på EBITDA

Vid utformningen av begränsningsreglerna valde Finland mellan två olika modeller, den svenska och den tyska. Baserat på bland annat bättre kompatibilitet med EU-rätten och Sveriges negativa erfarenhet av begränsningsregleringen (i synnerhet dess ineffektivitet och regelverkets stora brister) valdes den tyska modellen. Lagförslaget antogs under år 2013 och trädde ikraft den 1 januari 2014.

Den nuvarande huvudregeln ser likadan ut som i Tyskland, det vill säga den begränsar avdrag för nettoräntebetalningar utifrån ett avdragsutrymme om 30 procent av företagets EBITDA. Om det finns kvarvarande räntebetalningar som inte ryms inom det tillåtna avdragsutrymmet får dessa föras framåt och utnyttjas kommande år under obegränsad tid.

Huvudregeln aktualiseras enbart för de företag som befinner sig i intressegemenskap, vilket innebär att räntebetalningar till externa parter inte är föremål för avdragsbegränsning idag. Skulle nettoräntorna överstiga det tillåtna avdragsutrymmet kan avdrag ändå medges enligt särskilda undantagsregler. Enligt dessa medges avdrag upp till ett belopp om 500 000 EUR. Mot bakgrund av att EU-direktivet förordar en generell ränteavdragsbegränsningsregel finns anledning att anta att Finland kommer att utvidga tillämpningsområdet för ränteavdragsbegränsningsreglerna till att omfatta även externa skulder.

Danmark – förordar nya regler baserat på EBITDA-modell

I Danmark synes resonemangen gå åt motsatt håll jämfört med i Sverige. Det danska Implementeringsrådet har i sina rekommendationer avseende implementeringen av direktiv (EU) 2016/1164 anfört att det är viktigt att ta hänsyn till hur direktivet implementeras i andra EU-länder, och att det är viktigt att danskt näringsliv inte blir föremål för tyngre administrativa bördor eller tyngre skattebördor jämfört med grannländerna. Implementeringsrådet anser vidare att det är viktigt att Danmark inte inför regler som går utöver direktivet, samt att det inte längre bör finnas något behov av de skyddsregler (ränteavdragsbegränsningsregler) som finns idag.

Sveriges Byggindustriers analys

Finansdepartementet förordar i sitt förslag en EBIT-regel, och det främsta argumentet härför synes vara att öka neutraliteten och minska snedvridningar mellan olika branscher. Vad Finansdepartementet synes ha bortsett ifrån är att en EBIT-modell gynnar företag som har ett mindre kapitalbehov. Företag som bedriver verksamhet som involverar dyra inventarier har ofta ett betydligt större kapitalbehov än exempelvis tjänsteföretag, som normalt sett inte behöver göra stora investeringar i inventarier. Tjänsteföretagen har då också, typiskt sett, ett mindre kapitalbehov och betalar således lägre räntor.

För att avskrivningsreglerna inte ska få betydelse för avdragsutrymmets storlek bör en EBITDA-modell tillämpas. För att använda en EBITDA-modell talar också det faktum att våra närliggande konkurrentländer redan tillämpar, eller snart kommer att tillämpa en EBITDA-modell. Svenska företag bör inte hamna i ett sämre konkurrensläge på grund av skatteregler som synes avsedda att ha samma effekt i hela EU. Visst kan det argumenteras kring att striktare regler tillåts, och att direktivet endast sätter en miniminivå, men om övriga konkurrentländer i stor utsträckning väljer att lägga sig på miniminivån får företag som verkar i Sverige automatiskt en konkurrensnackdel i form av hårdare beskattning. Sammantaget anser Sveriges Byggindustrier att detta talar för att även Sverige bör införa ränteavdragsbegränsningsregler som baseras på en EBITDA-modell, samt att avdragsutrymmet bör höjas från 25 till 30 procent.

Beaktandet av extern skuldsättning

Sveriges Byggindustrier ansluter sig i denna del till NSD:s remissvar.

Utformning av regler syftande till att möjliggöra utjämning inom en koncern

Sveriges Byggindustrier ansluter sig i denna del till NSD:s remissvar.

Underskott från tidigare år som påverkar avdragsutrymmet

Sveriges Byggindustrier ansluter sig i denna del till NSD:s remissvar.

Generösa undantagsbestämmelser - en nödvändighet

Sveriges Byggindustrier anser att det är av yttersta vikt att huvudregeln rörande en generell ränteavdragsbegränsning kombineras med generösa undantagsregler.

Förenklingsregel – fribelopp

I promemorian föreslås en förenklingsregel som innebär att ett negativt räntenetto upp till 100 000 kr alltid får dras av. För företag i intressegemenskap får de sammanlagda avdragen för negativa räntenetton inte överstiga 100 000 kr, om något av företagen använder sig av förenklingsregeln. Denna regel utgör ett alternativ till att bestämma avdragsutrymmet enligt EBITDA/EBIT-modell.

Sveriges Byggindustrier anser att det är mycket positivt att promemorian förordar en förenklingsregel, dock understiger beloppsgränsen på 100 000 kr vida övriga konkurrentländers "fribelegg" och är alltför låg. Rätt utformad kan denna regel komma att bidra till att mindre företag slipper fastställa EBITDA/EBIT-underlag. Regeln kommer också innebära att en del av ränteavdragsbegränsningsreglernas negativa effekter begränsas, och således i mindre utsträckning påverkar förutsättningarna för det svenska näringslivet i stort.

Direktivet möjliggör avdrag för negativa räntenetton upp till 3 miljoner EUR (ca 29 miljoner SEK). Denna nivå tillämpas idag av Tyskland och Danmark synes vara på väg att införa denna nivå (deras nuvarande beloppsgräns ligger på 21,3 miljoner DKR). Finland ligger något lägre, beloppsgränsen ligger idag på 500 000 EUR. Fribeloppet överstiger dock fortfarande vida det förslag som presenteras i promemorian. Enligt Sveriges Byggindustriers uppfattning bör Sverige införa en förenklingsregel, med en beloppsgräns som ligger i linje med Sveriges övriga konkurrentländer. Samma argument som gäller valet av modell, samt avdragsutrymmets storlek, kan anföras i denna del. Sveriges bör inte införa regler som är striktare än de som finns i övriga konkurrentländer (EU-länder).

Ett ytterligare problem, som OECD också pekar på i sin slutrapport, är att låga beloppsgränser kommer att leda till ineffektiv användning av statens (Skatteverkets) resurser. Kontroller av den grupp företag som faktiskt utgör den största risken för aggressiv skatteplanering blir lidande till förmån för kontroller av en väldigt stor andel företag. Dessutom kommer en beloppsgräns om 100 000 kr medföra att väldigt många små företag inte kommer att kunna använda sig av förenklingsregeln. Regeln kommer således, de facto, sannolikt inte leda till några större förenklingar.

Möjlighet till carry forward

Förslaget ger möjlighet för företag att rulla fram kvarstående negativt räntenetto till kommande beskattningsår, och i den mån det är möjligt dra av detta mot beskattningsårets avdragsutrymme. Dock begränsas möjligheten att dra av kvarstående räntenetto till sex år. Som skäl för detta anføres att sex år normalt sett är tillräckligt för att motsvara en konjunkturcykel, vilket innebär att företagen har skälig tid på sig att utnyttja kvarstående negativt räntenetto.

Avdragsutrymmets storlek kan komma att avgöras av i vilken bransch ett företag verkar. Eftersom merparten av de faktorer som påverkar resultatet inte går att kontrollera kommer det att bli svårt för många företag att förutse vilka ränteavdrag som kommer att medges olika år. Detta kan också medföra att det blir svårt att beräkna de faktiska kostnaderna för längre projekt. Sådana projekt kommer då att innebära en större risk för företagen, eftersom det inte med säkerhet kan sägas hur stora de reella avdragen för räntekostnaderna kommer att bli.

Eftersom avdraget minskar när vinsten minskar, innebär reglernas utformning att sådana perioder kan bli svårhanterliga för företagen. Sveriges Byggindustrier anser därför att det är mycket viktigt att det finns en möjlighet att rulla kvarstående negativa räntenetton till kommande beskattningsår, på samma sätt som gäller för underskott av näringsverksamhet idag. Det är också mycket viktigt att möjligheterna att utnyttja negativa räntenetton är de samma inom en koncern som inom enskilda bolag. Skulle denna möjlighet inte finnas uppkommer en betydande risk för att företag som har stora variationer i sina resultat från år till år missgynnas framför företag som är mer stabila i sina resultat. I just byggbranschen kan resultatet, framförallt i mindre företag, variera relativt kraftigt från år till år. Eftersom det också vanligtvis är fråga om långa projekt finns risk för att byggsektorn kommer att drabbas negativt i form av större risker och således högre kostnader. Detta kommer naturligtvis att avspeglas även i slutpriset för nyproducerade bostäder och kommersiella lokaler.

Mot bakgrund av detta blir det mycket viktigt att ha möjlighet att rulla vidare kvarstående negativa räntenetton. Vad gäller den föreslagna tidsgränsen ställer sig Sveriges Byggindustrier negativa till denna. Det är inte lämpligt att bestämma tidsgräns utifrån ett resonemang om konjunkturcykler. Dessa kan variera betydligt, och efter finanskrisen synes en ny ordning ha infunnit sig. För byggbranschens del är konjunkturen dessutom starkt beroende av politiska

beslut, vilket gör det än mer olämpligt med en tidsbegränsning av möjligheten att nyttja negativa räntenetton.

Sveriges Byggindustrier föreslår istället att negativa räntenetto knyter an till reglerna rörande övriga underskott av näringsverksamhet, och att reglerna i 40 kapitlet Inkomstskattelagen (1999:1229) ("IL") i relevanta delar står som förebild för dessa regler. Vad som utgör en ägarförändring bör kunna bestämmas utifrån regeln i 40 kap 10 § IL. Däremot bör ej de regler som avser fysisk person etc. (40 kap 11-13 §§ IL) tillämpas i fråga om negativa räntenetton. På detta sätt skulle, i relevanta delar, samma regler gälla för underskott av näringsverksamhet och nyttjade av negativa räntenetton. Det finns ingen anledning att behandla dessa kostnader på annat sätt.

Undantag för långsiktiga offentliga infrastrukturprojekt

Sverige står inför stora behov av nya bostäder och en kraftfull utbyggnad av infrastrukturen. Som tidigare påtalats syftar direktiv (EU) 2016/1164 till att trygga medlemsstaternas skattebas och motverka skatteflykt. I infrastrukturprojekt som genomförs i nära samverkan mellan offentliga och privata aktörer finns ingen risk för skattebaserosion. Därför öppnar EU-direktivet i artikel 4.4.b upp för att undanta sådana projekt från regeln. Det ligger också i linje med OECD:s arbete inom ramen för BEPS, som ligger till grund för EU-direktivet.

OECD rekommenderar att långsiktiga offentliga infrastrukturprojekt undantas från en generell regel om ränteavdragsbegränsning. Ett sådant undantag har implementerats i England och vi ser den utvecklingen i andra EU-länder.

Mot denna bakgrund anser Sveriges Byggindustrier att det är olyckligt att det nuvarande förslaget avfärdar möjligheten att undanta lån som finansierar långsiktiga offentliga infrastrukturprojekt från ränteavdragsbegränsningsregeln. Som tidigare anförts finns ingen anledning för Sverige att införa hårdare krav än övriga EU-länder. Detta riskerar att kraftfullt hämma Sveriges konkurrenskraft, framförallt i form av uteblivna investeringar. I tider av eftersatta satsningar på infrastrukturområdet behöver dessutom alla dörrar hållas öppna för att fler ska kunna bidra till en mer effektiv och innovativ utbyggnad av infrastrukturen.

Skatterätten bör inte heller vara avgörande för framtida möjligheter till alternativa upphandlings- och genomförandeformer för infrastrukturinvesteringar, ex. OPS. I SOU 2017:13 öppnas för att ett försöksprogram, som består av minst tre OPS-projekt, startas inom transportinfrastrukturområdet. Denna genomförandeform riskerar att helt försvinna om möjligheten till finansiering kraftigt försämras. Sveriges Byggindustrier anser därför att undantaget för långsiktiga offentliga infrastrukturprojekt bör inkluderas i de generella ränteavdragsbegränsningsreglerna. För undvikande av osäkerhet kring undantagets omfattning och tillämpning bör lagtexten omfatta tydliga definitioner och gränsdragningar.

Synpunkter på förslaget rörande de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna

Det förslag som presenteras i promemorian innebär att de nuvarande ränteavdragsbegränsningsreglerna blir kvar, dock med vissa justeringar. Enligt promemorian ska justeringarna medföra att reglernas tillämpningsområde snävas in samt att reglerna förenklas. Detta ifrågasätts av Sveriges Byggindustrier, som ser betydande risker för att reglerna kommer att tillämpas på samma sätt som tidigare. Även Finansdepartementet synes vara av denna uppfattning då de offentliga finansiella nettoeffekterna av regelförändringen uppskattas till noll

kronor, vilket bör innebära att lika många företag som tidigare kommer att nekas ränteavdrag trots justeringen.

Sveriges Bygginstrumenter vill också påminna om att de nuvarande ränteavdragsbegränsningsreglerna givit upphov till ett stort antal rättsprocesser och varit föremål för omfattande kritik. Reglerna har framförallt ansetts brista i förutsebarhet. Enligt förutsebarhetsprincipen ska enskilda ha möjlighet att på förhand bedöma rättsliga konsekvenser av sitt handlande. Med hänsyn till att beskattningen är en ekonomiskt mycket ingripande åtgärd är det viktigt att utrymmet för olika uppfattningar om vad skatteföreskrifterna innebär begränsas.

Det stora antalet förhandsbesked som sökts avseende ränteavdragsbegränsningsreglernas tillämplighet på enskilda förhållanden/transaktioner vittnar om reglernas ottydlighet. Möjligheten till förhandsbesked är emellertid numera starkt beskuren då HFD under 2014 uttalat att reglerna inte lämpar sig för förhandsbesked¹, något som naturligtvis ytterligare försämrar förutsebarheten.

Mot denna bakgrund förordar Sveriges Bygginstrumenter att de nuvarande ränteavdragsbegränsningsreglerna avskaffas helt. Det är ett ottydligt regelverk, med alltför mycket "bagage" som riskerar att följa med trots att reglerna justeras.

Sveriges Bygginstrumenter ifrågasätter också behovet av riktade ränteavdragsbegränsningsregler. I den mån riktade ränteavdragsbegränsningsregler anses behövliga förordar Sveriges Bygginstrumenter objektiva förutsebara regler, utan subjektiva inslag som exempelvis "väsentlig skatteförmån" och "väsentligen affärsmässigt motiverat". Att dessa regler inte får den träffsäkerhet som en subjektiv regel anses ha, övervägs enligt Sveriges Bygginstrumenters mening av vinsten med att få regler som är lätta att tolka och därmed förutsebara i sin tillämpning.

Definitionen av ränteutgifter

Sveriges Bygginstrumenter ansluter sig till NSD:s remissvar i denna del, men vill särskilt påtala följande:

Det förslag som presenteras i promemorian ger, enligt Sveriges Bygginstrumenters uppfattning, inte tillräcklig ledning kring hur begreppet ränta ska tolkas, och framförallt uttrycket "utgifter som är jämförbara med ränta". Ett exempel är frågan om valutakursförluster på lånat kapital ska omfattas av definitionen. Här anges enbart att valutakursvinster och valutakursförluster som inte har samband med lånat kapital inte omfattas. Någon ledning kring hur gränsdragningen avseende vad som ska anses "ha samband med lånat kapital" lämnas dock inte.

Otydligheten kring vad som faktiskt kan anses utgöra ränteutgift, och därmed ska omfattas av ränteavdragsbegränsningsreglerna, riskerar enligt Sveriges Bygginstrumenters uppfattning leda till ett stort antal rättsprocesser. Naturligtvis finns det svårigheter med att ta fram en tydlig definition av begreppet "ränteutgift", det måste dock finnas möjlighet att utveckla hur bedömningarna i dessa fall ska genomföras samt lämna tydliga exempel. Annars riskerar reglerna, och myndigheternas tillämpningar av dessa, att bli mycket oförutsebar för det enskilda företaget.

¹ Se HFD 2014 not 84 samt HFD 2014 not 85

Skatteregler om avtal om finansiell leasing

Det förslag som presenteras i denna del innebär att skatteregler införs avseende avtal om finansiell leasing. Ledning kring utformningen av reglerna har sökts i redovisningen, och framförallt i K3-regelverket. K3-regelverket är huvudregelverket, regelverket ska dock inte tillämpas av de mindre företag som har valt att tillämpa de förenklade redovisningsreglerna i K2. K3-reglerna utgår från att en koncernredovisning ska upprättas. Reglerna ska även tillämpas i den juridiska personen.

Enligt direktiv (EU) 2016/1164 ska finansieringskostnadsdelen av betalningar av finansiell leasing likställas med ränta (lånekostnad). Sverige måste således, för att leva upp till sina internationella åtaganden, införa regler rörande finansiell leasing och hur räntekomponenten i dessa avtal ska bestämmas.

Sveriges Byggindustrier ansluter sig i denna del till NSD:s remissvar, men vill särskilt betona följande:

Regelverket är mycket komplext. Det är därför synnerligen viktigt med generösa förenklingsregler, som innebär att små företag (generellt sett de som redovisar enligt K2-regelverket) undantas från dessa komplexa och betungande regler. Sveriges Byggindustrier anser därför att beloppsgränsen i den förenklingsregel som föreslås höjs betydligt, förslagsvis till minst 30 miljoner SEK.

Om beloppsgränsen är för låg kommer förenklingsregeln de facto inte leda till någon förenkling då många företag ändå kommer tvingas genomföra en stor del av de komplexa analyser och beräkningar som krävs för att komma fram till hur stor den totala leasingkulden är. För att det ska handla om en faktisk förenkling krävs att beloppsgränsen är så hög att företagen inte ska behöva genomföra beräkningarna, annat än genom mycket schablonartade överslagsberäkningar. Med tanke på att reglerna medför en mängd kvalificerade bedömningar av allt från avtalsinnehåll till nuvärde av minimileasingavgifter måste dessa uppfattas som mycket betungande för många företag, särskilt mindre företag som inte omfattas av K3-regelverket idag.

Det finns också en stor risk att reglerna, om de omfattar väldigt många företag, kommer att ta betydande resurser i anspråk hos Skatteverket (som måste säkerställa att reglerna tillämpas på rätt sätt). Det kommer också att uppkomma betydande kontrollsvårigheter hos Skatteverket, då det inte finns några befintliga uppgifter som kan tjäna som underlag för att säkerställa att företagen rapporterar korrekt. För att säkerställa att Skatteverkets resurser används på bästa sätt, och att reglernas syfte att förhindra aggressiv skatteplanering uppfylls bör mindre företag med förhållandevis låg leasingkulda undantas från reglernas tillämpningsområde.

Värdeminskningssavdrag på hyreshus

I promemorian lämnas förslag avseende förändring av de avskrivningsregler som idag gäller för hyreshus. Förslaget synes basera sig på att de avskrivningar som idag sker är för låga i förhållande till den faktiska förslitningen på hyreshuset, och då framförallt avseende inredning och installationer. Därför föreslås ett s.k. primärsavdrag som innebär att värdeminskningssavdragen ska uppgå till fyra procent de första fem åren från det att en byggnad färdigställs.

Sveriges Byggindustrier anser att avgränsningen av primärsavdraget, till att enbart tillämpas på nybyggda hus (även om detta kommer att tillämpas på hus som färdigställts från och med den 1

januari 2017) är ett märkligt ställningstagande. Om argumentet för primärvdraget är att inredning och installationer förslits snabbare, och att avskrivningstakten därför ska höjas, bör detta gälla även vid större renoveringar och ombyggnationer av befintliga hyresfastigheter. Argument kring förslitningen bör också gälla även hyreshus som färdigställt innan den 1 januari 2017. Det är inte så att ett hyreshus som färdigställdes 1 januari 2016 förslits på något annat sätt.

Då detta förslag synes ogenomtänkt och leder till snedvridningar på marknaden avstyrker Sveriges Byggindustrier detta. Förvaltare av bostäder riskerar att drabbas mycket hårt av de föreslagna ränteavdragsbegränsningsreglerna. Att försöka mildra dessa effekter genom ett primärvdrag är fel väg att gå. Enligt Sveriges Byggindustriers uppfattning bör de generella ränteavdragsbegränsningsreglerna istället vara så generösa som möjligt, för att underlätta för seriösa företag. Detta innebär en EBITDA-modell där avdragsutrymmet bestäms till 30 procent, samt generösa förenklingsregler och möjlighet till obegränsad carry forward av outnyttjat negativt räntenetto.

Tillfällig begränsning av underskottsavdrag för juridiska personer – sänkning av bolagsskatten

För att finansiera sänkningen av bolagsskatten föreslås en tillfällig begränsning av möjligheten att utnyttja underskottsavdrag. Sveriges Byggindustrier anser att detta icke är en önskvärd väg att ta. Att på detta sätt införa en generell begränsning av möjligheten att nyttja tidigare års underskott, även om det är fråga om en tillfällig begränsning, strider mot den nettobeskattningsprincip som ligger bakom möjligheten att nyttja tidigare års underskott. Förslaget kan även ifrågasättas utifrån förutsebarhetsprincipen. Sveriges Byggindustrier avstyrker således detta förslag. För det fall finansieringen av den sänkta bolagsskatten kräver en tillfällig begränsning av underskottsavdragen förordar Sveriges Byggindustrier istället en succesiv sänkning av bolagsskatten.

Förslagets konsekvenser

De föreslagna förändringarna kommer att få stora konsekvenser för företag som bedriver verksamhet i Sverige, inkluderat byggföretagen.

Sverige är skyldiga att implementera ränteavdragsbegränsningsregler som ligger på den nivå som fastställs i direktiv (EU) 2016/1164. Syftet med direktivet, samt OECD:s arbete inom BEPS-projektet, är att förhindra aggressiv skatteplanering. Det finns således inget generellt krav i direktivet på skattehöjningar för flertalet företag som verkar i medlemsstaten. Istället öppnar både direktiv och OECD:s rekommendationer upp för generösa undantag för att näringslivet i stort inte ska drabbas onödigt hårt av ränteavdragsbegränsningarna. Undantagen ska också möjliggöra att medlemsstaternas respektive skattemyndigheter kan nyttja sina resurser på bästa sätt, och bedriva kontrollverksamhet av de företag där risken för aggressiv skatteplanering är som störst. För att säkerställa syftet med direktivet, och förhindra aggressiv skatteplanering, är det således viktigt att de svenska reglerna ligger i linje med EU-direktivet (och således även OECD:s rekommendationer).

Ett annat mycket viktigt skäl till att de svenska reglerna överensstämmer med EU-direktivet är att svenska företag inte ska missgynnas i förhållande till utländska företag. Vid en utblick synes

konkurrentländer i vår närhet ha infört, eller planerar att införa, betydligt generösare regler än de som föreslås i promemorian.

Väljer Sverige att gå utöver direktivets miniminivå vid implementeringen innebär detta att svenska företags förmåga att konkurrera på en internationell marknad försämras betydligt. I vissa branscher kan detta sannolikt få förödande konsekvenser. Framförallt då vi idag befinner oss i en extrem lågräntemiljö. De beräkningar som presenteras i promemorian, och som söker visa på förslaget effekter, är baserade på dagens räntenivåer. Analyser kring vad som händer när räntan höjs saknas däremot. Konsekvensanalysen hade varit betjänt av beräkningar motsvarande de som finns i tabell 13.14 och 13.15, men som beaktar en annan räntemiljö. Effekterna av förslaget, så som det ser ut nu, kan betraktas som relativt begränsade, men i ett annat ränteläge kan förslaget få stora konsekvenser för såväl företag som individer (framförallt hyresgäster som kan tvingas betala än högre hyror framöver).

För byggbranschens del innebär förslaget att efterfrågan på byggtjänster sannolikt kommer att minska. Framförallt befarar Sveriges Byggindustrier att produktionen av hyresbostäder kommer att drabbas. Anledningen till detta är att belåningsgraden i nyproduktion av bostäder ofta är hög (närmare 80 procent i vissa fall). Ränteavdragsbegränsningarna kommer här att innebära att det i många fall inte blir lönsamt att bygga hyresrätter, något som i sin tur naturligtvis påverkar investeringsviljan. Här kommer det föreslagna primäravdraget inte att göra någon skillnad då det enbart handlar om att tidigarelägga ett avdrag som fastighetsägaren fått ändå. Det handlar således enbart om en periodiseringseffekt, och kommer därför att sakna betydelse för långsiktiga ägare av hyresfastigheter.

Även energieffektivisering, andra renoveringar av befintligt bestånd, investeringar i förnybar energi och byggnader för uthyrning till offentlig verksamhet (vård, skola och omsorg) kommer att drabbas av ökade kostnader med anledning av förslaget. De allmännyttiga bostadsföretagen kan också komma att drabbas hårt av förslaget, särskilt renoveringar av befintligt bestånd kommer sannolikt att bli lidande. Dessa företag kan även drabbas av finansieringsproblem, då kapitaltillskott från kommunen skulle kunna betraktas som otillåtet statsstöd.

Som tidigare anförts måste Sverige införa ränteavdragsbegränsningar som motsvarar miniminivån i direktivet. Mot bakgrund av de omfattande konsekvenser som förslaget kan komma att få för bostadsbyggandet och även annat byggande anser Sveriges Byggindustrier att det är av yttersta vikt att direktivet implementeras på ett sätt som gör att reglernas påverkan på exempelvis sådana vitala samhällsfunktioner som bostäder och bostadsbyggande blir så liten som möjligt. Annars finns stor risk för högre hyror, ett minskat bostadsbyggande samt att allmännyttiga projekt inte blir av.

Vidare hyser Sveriges Byggindustrier farhågor vad gäller den administration som förslaget ger upphov till. Företagen kommer att få en mycket stor arbetsbörda i början av året, då bokslut ska färdigställas. Eftersom möjligheten till ränteavdrag, i och med detta förslag, kommer att påverkas av koncernbidrag (skickade och mottagna) ställs mycket stora krav på bokslutets exakthet redan tidigt på året. För att kunna färdigställa bokslutet med sådan exakthet krävs exempelvis att samtliga fakturor som är hänförliga till aktuellt beskattningsår (räkenskapsår) kommit koncernen tillhanda, att eventuella valutakursförändringar som ska betraktas som räntekostnad alternativt ränteintäkt kan fastställas med säkerhet etc. Detta riskerar, med nuvarande förslag, medföra att företag går miste om ränteavdrag som de egentligen, med mer tid till korrekta beräkningar, haft möjlighet att göra. Detta innebär högre skattekostnader för företagen. Här anser Sveriges Byggindustrier att det är mycket viktigt att reglerna förses med ventiler som medför att företag

har möjlighet att rätta rent administrativa fel. En sådan ventil skulle kunna vara att kravet på värdeöverföring i 35 kap 1 § IL avskaffas.

De föreslagna reglerna riskerar också att försvåra utdelning till moderbolagets aktieägare. Idag lämnas normal sett koncernbidrag uppåt inom koncernstrukturen, något som medför att en stor del av vinstmedlen hamnar i moderbolaget och kan delas ut till aktieägarna. Föreslagna regler kommer att medföra att koncernbidrag skickas neråt eller sidledes inom strukturen. Detta innebär att bolagen sedan är hänvisade till möjligheten till anteciperad utdelning för att möjliggöra utdelning till moderbolagets aktieägare.

Slutligen önskar Sveriges Byggindustrier påtala vikten av att hänsyn tas till effekterna av ränsteavdragsbegränsningsreglerna vid den fortsatta behandlingen av förslagen i SOU 2017:27 ("Vissa frågor inom fastighets- och stämpelskatteområdet"). Skulle båda förslagen genomföras kommer detta att slå mycket hårt mot fastighets- och byggbranschen. Beskattningen av dessa branscher blir då betydligt hårdare än av andra branscher, något som i slutändan kommer att innebära dyrare bostäder (och lokaler) samt ett minskat byggande. Det är således av yttersta vikt att förslagen, och framförallt effekterna av dessa, analyseras gemensamt.

Frågor med anledning av detta remissvar kan ställas till Sofie Wilhelmsson, skatteexpert, 070-344 58 63 alt sofie.wilhelmsson@sverigesbyggindustrier.se

SVERIGES BYGGINDUSTRIER

Mats Åkerlind

Tf. Verkställande direktör